

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 29. Expeditio ad Villaricanos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

verba stetit, nam fama latius serpens alios & alios Religionis Christianæ cupidos allexit, in signum sinceræ submissionis capillitium deponentes. Tanta in spe dum versatur Vansurkius, ad Provinciam, Itatinenses pro munere lustrantem, falce in messe relicta, properare coactus est. Post discesum Provincialis ad eisdem rediens, invenit auctos numero, & fundandæ coloniæ, Religionisque capeffendæ avidissimos.

ITATINENSIVM rebus atexam expeditionem ad Villaricanos iis adjacentes, Majorum iussu susceptam. Octoginta leucis Villarica aberat ab Assumptionis urbe, unde Socii discesserant, in quo itinere perficiendo præcipuus labor fuit in lacu rium leucarum latitudinis superando: in cuius trajectu Patres umbilico tenus innatabant aquis, pluvia reliquum corpus madidante. Ubi desertam Insulam tenuere, in medio lacu sitam, duos dies madida in veste perstitere, tygride crebris assultibus circuitionibusq; novos advenas territane. Aqua corruerat comheatum. Tellus non nisi bufonibus, culicibusque aculeatis, importunissimè fodicantibus, scatebat. Præterea aër pestilens & imber, omnia denique elementa conspirare videbantur ut nobilem egregiæ virtutis materiam præberent. Lacu transiit, in fluvium incidere exundatione tumidum, nec ante tranabilem, quam peregrinæ aquæ subsiderent: quo non sine ingenti periculo transiit, alios & alios reperere trajectu difficillimos: per quos, Indis portatilem cymbulam natando succollandoque dirigentibus, Araciam oppidum prætervecti, Villaricam tandem peste infectam pervenere. Ubi deprompsit Apostolicorum virorum instrumentis omnibus, diu noctuque laborantes, multam utilitatem attulere. Urbe curatâ, longè lateque ad subcensitos pagos effusi fructum collegere amplum: donec Josephus Domenecus lue afflatus succumberet. In regno Valentia natus, à pueritiâ tam factus erat ad pios sensus gignendos, ut quoties insignis pictor volebat pietatem alicujus Indigetis, aut Angeli pulchritudinem exprimere, non alio quam Josepho prototypo uteretur. Ante decimum-quartum ætatis annum in Societatem cooptatus, absoluto cursu Philosophico, in Paraquariam navigavit, statimque instituit apud Provinciam, ut abs Theologicâ speculatione liber ad Indos mitteretur. Quo imperato, in Guairaniâ primùm, tum ad Urvaicam, denique in transportando, regendoque Purificatæ Virginis oppido ita se probavit, ut magnis muneribus capacem se probaret. Quare Superiores, facilitatis suæ pœnitentes, cum in Patre Domeneco percepissent ingenii vim & animi prudentiam cuius oneri capacem, non semel instituerunt ut se, quamvis grandævum, tantisper Theologicis speculationibus exerceri permitteret, quò ad summa Societatis vota promoveri posset. Frustratamen; nam animum ita intenderat in Indorum scopum, ut ab illo diverti nullo modo potuerit. In quibus iuvandis ita constanter cucurrit, ut felicissimæ mortis palmam invenit. De quâ morte sic Sacerdos externus ad Assumptionis Rectorem rescripsit. *Vitam, inquit, finivit P. Josephus Domenecus piè sancteq;, Divi Pauli magnanimitatem in agone referens. Mortem suam præsiguit, & pio cum animi sensu præstolatus est. Sacramentis à me munitus in tenerrimo amplexu Christi Cruci affixi, cælum subinde suaviter intuens & IESVM nominans, animam exhalavit. Mortuus vivere videbatur, adeo mors nihil virum immutaverat propositi in vitâ tenacem. Multi reculas ab eo contrectas pietatis ergo ambivere. Hæc ille. Nec defuit, ut fertur, post mortem adeptæ felicitatis indicium. Sed hæc res non satis constat. Michaël Gomesius cum morbo pestifero diu colluctatus, mortem ter telo minitantem tandem eludit, refectisque utcumque viribus, eò unde discesserat, grandibus meritis onustus rediit.*

CAPUT
XXIX.
Expositio
ad Villari-
canos.

Itineris diffi-
cillim.

Mori Jose-
phi Dome-
nici.

Ejus studia

difficilis.